

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 612. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm32992.pdf (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Vi forlod *Mithridat*, da han købte Fred af *Sylla*, men denne Hæders-Mand havde naturligviis intet andet Begreb om Fred end Vaaben-Stilstand, saa han fandt det overflødig at give Sort paa Hvidt for, hvad der fulgte af sig selv, naar han stak Sværdet i Skeden. Deraf fulgte imidlertid, at Tropperne der blev i Asien ansaa sig fuldelig berettigede til at røve og plyndre hvor der var mest at hente, uden at bryde sig om Grændse-Pæle, og da *Mithridat* saae, han slet ikke kunde faae, hvad han kaldte Fred, og havde desuden slet intet imod en Krig, naar den kunde svare Regning, blev det ulykkelige Lille-Asien ved at være en Tumle-Plads og et Rov for Krigs-Folket paa begge Sider, uden at Man i *Rom* brød sig synderlig derom, saa at selv *Lucius* Tog var egentlig kun en Privat-Sag, hvorved han ventede at gjøre sin Lykke, ligesom en *Spanier* ved at gaae til *Amerika* eller en *Engelsk-Mand* ved at gaae til *Ostindien*. Han gjorde den ogsaa virkelig, ved saaledes at plyndre Stæderne i *Pontos* og *Armenien*, at han kom hjem som en Millionær og lærde Folk i *Rom*, hvad det var at leve paa en stor Fod; thi denne *Syllaner* var endnu langt stivere i *Græsk* end hans Herre og havde en anderledes fiin Smag, saa han stræbde at forbinde den Østerlandske Pragt og Overdaad med hele den Græske Dannelse og gjøre sit Huus paa een Gang til en Samlings-Plads for Alt hvad der glimrede og smagde godt og klædte kiønt. *Plutarks Lucullus*. *Appians Mithridatiske Krig 64-90*. I denne Henseende er *Lucius*, som havde et prægtigt *Bibliothek* og var en stor Velynder af lærde Folk, en ganske mærkelig Mand, men da han i Asien havde ført Krigen, som han selv sagde, paa egen Regning og Risiko, saalænge til Tropperne, som slet ikke fandt deres Regning derved, opsagde ham al Huldskab og Troskab, kan Man dog virkelig ikke fortænke "Raadet" i, at de gav ham *Pompeius* til Efter-Mand, som, hvordan han end ellers tænkte, dog havde en videre Syns-Kreds og et høiere Maal for sin Ærgierrighed, end at skrabe Penge sammen og saa leve flot.